

Еве ја таа проста земја

од дволичен камен

и сонце

Децата уште незаодени каде откопуваат

лобањи по градините

Еве ја таа проста земја

од пајажина

и од води

Мудро слободата кај што ги запишува

селските имиња

Место икони по црквите

И каде летото како судбина

Трае до последниот востанат

Еве ја таа проста земја

од заморено дишење

и од молк
Низ која времето одминува
и пак се враќа
Со неа да го сподели лажното траење.
О, еве ја таа проста земја
од грч
и од чекање
Што ги научи и свездите да шепотат на македонски
А никој не ја знае.